l'hort de l'arenal

nº13
Juny 2014

L'Arenal de Llevant
10 anys d'escola

Butlletí de l'Ampa de l'Arenal de Llevant

L'Arenal ja té 10 anys!!!

ampa l'Arenal de llevant

Índex

Editorial. Carta de la Presidenta	3
Benvinguts P3!	4
Adéu Sisè	6
La diversitat ens enriqueix a tots	8
Ens ho mengem tot!	9
La màgia del món de les paraules	10
L'espèrit solidari en molt bona forma	11
Un estiu per davant per a divertir-se	12
Extraescolars en continu moviment	13
Èxit del taller "Espai per Créixer"	14
Intercanvi de serveis entre famílies	15
Del Camí Escolar a Fem Barri	16
No hem deixat de bellugar-nos	17
Reivindicat una educació de qualitat	18
Nova adscripció al Quatre Cantons	19
El blog de l'Ampa	20
ESPECIAL 10 ANYS D'ESCOLA	**21**
P3 i P4: De l'Arenal... ens agrada tot!	22
P5: Ens agrada... anar de colònies!	23
Primer: Ens agrada... triar el nom de la classe!	24
Segon: Ens agrada... cuidar els eriçons!	25
Tercer: Ens agrada... fer extraescolars!	26
Quart: Ens agrada... el pati i l'hort!	27
Cinquè: Ens agrada... fer acrobàcies!	28
Sisè: Ens agrada... la setmana de la ciència!	29
Ex-alumnes: Ens agradava... estudiar sense llibres!	30
Eulàlia Griset: L'escola s'ha fet gran	31
Saül Dalmau: Un projecte del segle XXI	32
Toni Otero: Una decisió encertada	33
Rosó Buzzi: Els mestres també aprenen	34
Rafa Usero: Ajudant a fer persones	35
Acompanyant els infants	36
L'evolució de l'espai de migdia	37
L'òrgan de govern	38
Deu anys d'Ampa	39
Els pares i mares amb més ritme	40
Per què vas triar l'Arenal?	41
La festa dels 10 anys	42

Benvolgudes famílies de L'Arenal de Llevant,

Tot i que una mica més tard del que ens hagués agradat, ens fa molta il·lusió posar a les vostres mans aquesta edició de la nostra revista que, a més de l'habitual repàs a la feina feta durant aquest curs per les diferents comissions de l'Ampa, inclou unes pàgines especials dedicades al primer 10è Aniversari de la nostra escola.

Una escola és un ens viu que es construeix dia a dia, que creix amb les persones que en formen part de la mateixa. És per això que hem volgut donar veu a totes les parts implicades, començant pels propis nens i nenes de l'Arenal. També hem comptat amb la col·laboració i complicitat de l'equip directiu i dels mestres de l'escola, així com dels monitors i monitores. Així mateix estem molt feliços de tenir aportacions com les del Saül Dalmau, anterior director de l'escola, i el Rafa Usero, ex-mestre de l'Arenal. Gràcies a tots i totes!

Punt apart mereix la contribució de tants pares i mares, des dels anteriors presidents de l'Ampa, el Julià, el Rupert, l'Anna i la Laura, als que vull agrair de tot cor la seva ràpida resposta a l'hora de col·laborar en aquest número, però també la important feina feta prèvia. No tothom sap què suposa està al capdavant d'una associació com la nostra, amb un important objectiu comú: l'educació i benestar dels nostres fills, però alhora amb tantes opinions i tants punts de vista diferents sobre el mateix. Jo sí: moltíssimes gràcies per obrir-nos el camí a mi i als que vindran al darrera.

Però l'Ampa som moltíssims més, perquè cada cop som més els pares i mares que entenem que el nostre paper és important; que és rellevant per a l'educació dels nostres fills que ens impliquem en diferents aspectes que tenen a veure amb l'escola i que nosaltres hem categoritzat en diverses comissions. Gràcies també per la feina desinteressada de tots els que formen part d'aquestes, així com als membres de la Junta. També als que no esteu ara mateix en cap comissió, però que sabem que podem comptar amb vosaltres sempre que us necessitem.

Als qui encara no us heu decidit a entrar encara dins la marea Ampa, només us puc animar a fer-ho. Els nostres braços estan ben oberts i formar part d'aquest projecte comú d'escola del que ens sentim tan orgullosos no té preu.

Irene Capdevila
Presidenta de l'Ampa

Vaques i Muntanyes, els més petits de L'Arenal

Dediquem aquest espai a donar la benvinguda als dos nous grups de P3, que enguany han descobert l'Arenal i sembla que els ha agradat l'experiència! Sí, sí, han decidit quedar-s'hi!

Com ja van fer el curs passat, la Maria i la Teresa han acollit amb energia, dedicació i cabassos d'alegria als infants de P3. També ho han fet els altres mestres que durant el curs els han acompanyat, així com els alumnes més grans de l'escola i la resta del personal que hi treballa. La prova: pocs dies després d'arribar al centre, les Vaques i les Muntanyes ja corrien pel pati com si fos casa seva, i interactuaven amb els nens i nenes d'altres cursos (i amb les plantes i els animalons) com si els coneguessin de tota la vida.

Us ho dic perquè ho he viscut en primera persona. Cada tarda, a l'anar a buscar al meu fill, una Muntanyeta de tres anys, a la sortida de l'escola, em feia creus de la quantitat de petits ullets que s'abraonaven damunt la gàbia de les gallines. O dels nens, ja crescudets, que el saludaven al passar. "El conec perquè em canta cançons abans de fer la migdiada", em responia quan li preguntava com és que sabia el seu nom. Setmanes més tard tornàvem a coincidir al Rasclet Solidari, i després a la Paella de Germanor i, entremig, a les tantes trobades de pares, mares i quitxalla que organitza l'Ampa al llarg del curs. I és que l'acollida als nouvinguts per part de tots aquells que conformen l'escola (que fan barri i fan escola) és així: festiva, oberta, càlida, familiar.

Sí. Sembla que les poc més de cinquanta criatures que conformen P3 estan encantades amb la seva nova vida escolar. I no és per menys: van decidir entre tots el nom de la classe, la van decorar segons el projecte guanyador, han participat en festes i celebracions de tot tipus (la Castanyada, el Nadal, el Carnestoltes...), han estat fent excursions diverses (a la Muntanya de Sal de Cardona, al Palau de la Música, al Born de 1714, a la Fageda d'en Jordà, a Vallgorguina, a les Coves de Collbató...), i fins i tot han dormit fora de casa dues nits seguides! Tot plegat els ha permès ser més autònoms i guanyar seguretat i confiança en ells mateixos, alhora que han seguit cultivant el valor de l'amistat i el respecte als altres.

Enguany les famílies de P3 hem descobert un nou món que, si bé ens podia sobrepassar i neguitejar en un principi (les instal·lacions són gegantines!, els nostres petits van de colònies!, hi ha tanta gent al deixar els nens als matins!, com sé si avui ha fet la migdiada i s'ha menjat el pollastre al xilindron? què és el pollastre al xilindron?), aviat ens l'hem fet nostre. Com a mare, em sento molt afortunada de formar part de l'Arenal i de sentir-me partícip del sòlid i engrescador projecte que, malgrat les retallades i les dures imposicions que ens arriben des de dalt, segueix i seguim defensant. Desitjo que vosaltres també us en sentiu.

Benvingudes a P3, famílies! I bona entrada a P4!

Laia Quílez

Les vaques són:
l'Adrián, l'Ahmed, l'Ainara, l'Aitana, l'Alba, l'Aleix Martínez, l'Aleix Maureta, el Biel, la Cira, el David, el Diego, l'Estel, la Georgia, el Hans, el Jan, la Jana, el Juan, la Júlia, el Maier, la Mar, el Marc, la Martina, el Nathan, la Noa, el Pol G., el Pol S. i el Tomás.

Les muntanyes són:
l'Aleix, l'Àlex, l'Arsema, el Biel, l'Elisenda, l'Emma, el Federico, l'Haya, l'Henar, l'Ivet, el Jan, el Joaquín, la Júlia, la Lucía, el Marc, la Marina, la Mariona, la Martina L., la Martina M., l'Oliver, l'Ona, el Pablo, el Pau, el Pol R. i el Pol V.

El Cervell i els Jocs Olímpics s'acomiaden

També van ser animalons un dia: girafes, cavalls, serps o cavallets de mar; però, a més, coets, bombers, globus aerostàtics, el circ, la cuina, la televisió, la selva, màquines i robots, la ciència ficció, la meteorologia, els minerals... demostrant el seu afany per saber de tot! Per quart any, ens toca dir adéu als nens i nenes de Sisè i comptem amb el testimoni de la Lorena Corfas, mare d'aquest curs, per a fer-ho

És fa difícil trobar les paraules per a escriure un comiat als de Sisè, els "nostres" sisens. Suposo que tenim que buscar records i anècdotes, moments bons i moments dolents, però recorrent mentalment els nou anys que ens separen de setembre de 2005, tot sembla com una llarga pel·lícula, intensa, emocionant... i amb final feliç.

Cadascú va aterrar a l'Arenal per raons diferents, hi havia qui tenia als germans grans a l'escola, qui vivia al davant i pregava amb totes les seves forces que la sort l'acompanyés en el sorteig, qui coneixia a un amic d'un veí que li havia parlat bé de l'escola... Tantes raons com històries que s'amagaven darrera els 50 nans que van creuar per primera vegada la porta de Bac de Roda 33 el 12 de setembre de 2005.

Els inicis no van ser fàcils (algú va dir que havien de ser-ho?) i, com cada any, els pares que ens estrenàvem en això de l'escolarització, ens vam enfrontar a un món nou i desconegut, ple d'interrogants. Poc a poc ens vam anar acostumant i vam veure, sobretot, que molt ràpidament anar a l'escola era per als nostres fills una part natural de la seva rutina, de la seva vida, i que ho gaudien.

El comiat de les primeres colònies, amb el "passadís" i els mocadors al vent fets de paper

EN PRIMERA PERSONA

"Les instal·lacions de la nova escola estaven molt bé. La única pega és que no hi havien porteries!!!
Els primers dies em va costar molt acostumar-m'hi perquè havíem de seguir unes normes. No m'agradava fer la migdiada; per això intentava escapolir-me i anar-me'n al pati a jugar. Quan vaig passar a la primària, vam començar ja a treballar una miqueta més seriosament.
A segon tinc un record que mai oblidaré: el dia que van posar les porteries al pati!
Ho recordo com si fos ara mateix: vam sortir de la classe i al mirar per la finestra vaig veure dos senyors posant una porteria a cada costat del pati.
Aquest últim any que he estat a l'escola m'ho he passat genial, amb els meus companys. Ja tots hem madurat molt, no juguem tant al pati, ens passem l'estona parlant, i compartint experiències".

Víctor Àlvarez

"Hi ha moltes coses que m´han agradat de l´escola, com no tenir llibres, conèixer a tots els nens de l´escola, les colònies, sobretot les de l´esquí, l'educació física i artística, la Cantània, els animals que hem vist durant aquests anys... Segur que hi ha molt poques escoles que puguin fer gimnàstica amb unes cabres corrent pel pati!"

Pau Piquer

higiènic. Quantes ulleres fosques ocultant els ulls humits de pares i mares! I quin sentiment de satisfacció en veure'ls baixar de l'autocar, esgotats, bruts i amb cara de missió acomplerta!
Nou anys donen per a molt i amb uns quants canvis de govern pel mig, encara més! La implantació de la sisena hora va ser un moment que es va viure intensament a l'Arenal. Debats, negociacions i votacions perquè les posicions no arribaven a trobar-se. Més enllà de l'opinió personal de cadascú, va ser sens dubte una etapa especial per als qui integrem la comunitat educativa de l'escola.
L'escola, l'entorn i el món en el que vivim va canviar molt en aquests nou anys. Vam arribar a un cole que acabava d'estrenar el seu edifici i ens anem amb un Arenal que tornarà a posar a prova la seva capacitat d'absorció de nous alumnes amb una classe "bolet" a P3. Quan vam començar explicàvem un projecte pioner de mobilitat en el que les escoles del barri treballàvem, el Camí Escolar, i avui els carrers estan plens de nens i nenes que venen sols a l'escola...
I entre les parets de l'Arenal, tot va anar passant i tot va seguir el seu curs. Classes que es van barrejar (a Tercer), gent que arribava, gent que marxava... I no puc imaginar aquest comiat sense pensar en persones molt especials que ens van acompanyar: la Bea i el Marín. Molt s'ha escrit segurament sobre l'escola inclusiva i els beneficis que per a totes les parts comporta com a model. Però no parlaré de teories, parlaré de les vivències i els aprenentatges que van significar per als qui estan avui a Sisè compartir anys de vida escolar amb nens que eren diferents (amb necessitats especials diuen els formularis). Estic convençuda de que conviure (des de les classes a les colònies i des de les sortides als aniversaris) amb la Bea i el Marín, va fer dels nostres fills millors persones, més obertes, més tolerants, més resistents davant el fracàs i a la necessitat d'esforçar-se i no deixar-se vèncer quan les coses no surten a la primera, més solidaris i més responsables.
I el final d'aquesta aventura està cada vegada més aprop. No és fàcil parlar en nom de més de 50 famílies, però crec no equivocar-me si dic que ens emportem de l'Arenal records únics que formaran una part molt especial d'aquell àlbum de records que tots tenim a dins. I juntament amb els records venen les persones, els amics, els dels fills i els dels pares. Els que ens emportem de l'Arenal, possiblement per a tota la vida. Ens emportem també els nostres fills convertits en nens i nenes grans, pre-adolescents (o gairebé), que es preparen per a començar una nova etapa. I estic (estem segurament) tranquils, perquè sabem que s'emporten amb ells una maleta carregada d'esperit crític, curiositat i responsabilitat. I no queda més que agrair a l'Arenal per aquests nou anys, a totes les persones que d'una manera o altra van ajudar als nostres fills a arribar al lloc on són avui i, sobretot, a arribar on estaran demà. Vam dir que hi havia un final feliç, oi? Doncs ja està aquí. Adéu Sisè! *The End*.

Lorena Corfas

La diversitat ens enriqueix a tots

No tots els nens i nenes de l'escola són iguals ni tenen les mateixes necessitats, però és tasca de tots i totes que, independentment d'això, l'experiència a l'escola sigui el més enriquidora, profitosa i divertida possible

Durant aquest curs la Comissió d'Escola Inclusiva s'ha focalitzat en sensibilitzar a pares i alumnes de l'Arenal sobre la importància de construir entre tots una escola on no existeixin barreres de cap tipus, per a que tots els nens puguin gaudir d'una experiència positiva i enriquidora dins l'escola independentment de les seves particularitats físiques, psíquiques o socials. Es una tasca difícil, perquè encara molts de nosaltres no sabem ben bé què dir-los als nostres fills sobre aspectes quotidians que sorgeixen al compartir espais i experiències amb nens que son d'alguna manera diferents a la majoria. I potser sigui precisament això el que hem de dir-los, que simplement són nens diferents en alguns aspectes però amb les mateixes ganes de jugar, d'interactuar amb els altres i de sentir-se estimats, i que tenen a més a més molt per ensenyar-nos a tots.

El normal és que tots siguem diferents i aquesta diversitat ens enriqueix.

Una jornada al voltant de la inclusió

Sobre aquests conceptes estem treballant en l'organització d'una Jornada d'Escola Inclusiva dirigida a tots el cursos de l'escola, amb activitats –adients a les diferents edats- desenvolupades per organitzacions que treballen des de fa anys donant suport a famílies que tenen fills amb capacitats diferents, i fent tasques de divulgació i sensibilització. Aquesta jornada, en la línia de la que es va dur a terme l'any passat, tindrà lloc durant el curs vinent.

Encara som molt poquets els que intentem donar forma a aquesta comissió, així que us animem a sumar-vos, independentment de si teniu fills amb necessitats especials o no. Hi ha molta feina apassionant per a fer.

Comissió Escola Inclusiva

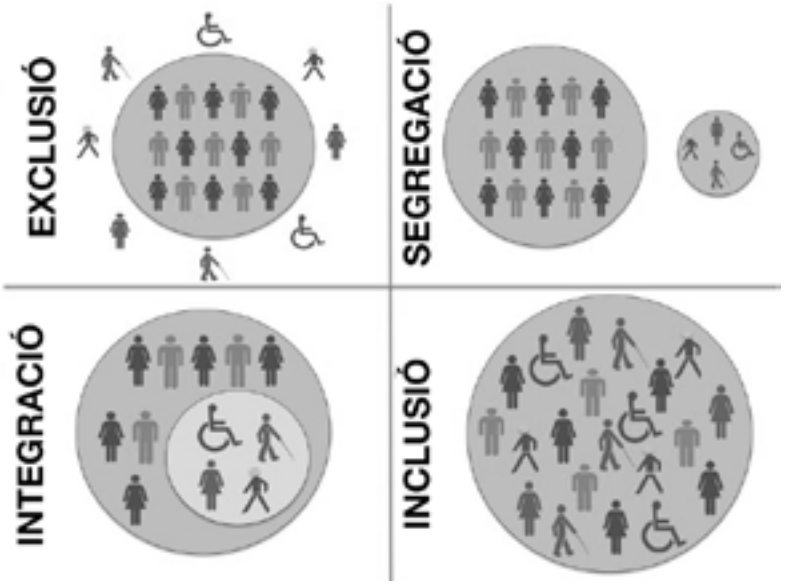

Al menjador de l'escola ens ho mengem tot

L'Espai de Migdia participa en un programa que s'engloba dintre de "L'any europeu contra el malbaratament d'aliments"

A quest any l'Espai Migdia ha continuat oferint als nens i nenes diferents racons i activitats a l'hora del pati del migdia, també conegut com el segon pati. Des de la nostra comissió hem seguit vetllant pel bon funcionament també del servei de menjador i per la qualitat dels àpats i ens plau comunicar-vos que des del mes de maig s'han afegit a la llista de productes ecològics les llenties, les mongetes seques i les hamburgueses de vedella. A més, des del gener, els nostres fills han participat en el Programa "Ens ho mengem tot", de l'Agenda 21 de l'Ajuntament de Barcelona.

El malbaratament d'aliments

Durant una setmana cada mes, diferents alumnes de primària han mirat el malbaratament d'aliments: el pa, el iogurt, el peix, la carn i la verdura (per sort, la patata!). Una de les activitats principals consistia en pesar l'aliment abans de servir-lo, recollir-ne les restes i pesar-les, per calcular quant es tira. Però també s'han proposat jocs, i així fent recorreguts sobre papers de diari sense tocar el terra, traspassant aigua d'un recipient a l'altre amb xeringues, fent relleus amb una pastanaga, rebentant globus amb informació sobre malbaratament d'aliments i fent preguntes sobre què gasta més energia o què es necessita per produir un aliment, els nens i nenes han après què és una petjada ecològica, el Km 0 (dels aliments i no dels cotxes!), un fertilitzant i naturalment què vol dir malbaratament.

Els resultats de les investigacions dels nens i nenes s'han anat anunciant en una lona a la porta de l'entrada de l'escola, i si us els heu perdut, els trobareu també al web de l'Ampa. A més, teniu tota la informació de les 24 escoles participants al web de l'Agenda 21 (http://www.sostenibilitatbcn.cat) on també hi ha els links a tots els diaris i televisions que els han visitat i entrevistat!

Comissió Menjador

El pas cap a la màgia del món de les paraules

Gràcies a la biblioteca de l'escola, els nostres infants tenen accés als llibres i, per tant, a l'univers de la lectura, bressol de grans vivències perdurables en el temps.

Vivim immergits en l'era digital, els nostres fills hi pertanyen plenament. Tots ens hem adaptat ràpidament però al mateix temps volem que ells també formin part del món d'aquella que ha estat la base de la cultura des de l'antiguitat, la paraula escrita.

Amb la crisi ens van retallant l'accés a l'antiga paraula escrita sobre paper i el model digital impera. Uns quants pares creiem que contribuïm a que els nens de l'Arenal de Llevant tinguin al seu abast un pas cap a la màgia del món de les paraules sempre que vulguin, només travessant la porta de la biblioteca de la seva estimada escola. Sentim, si més no, que fem possible que perduri el somni de viure aventures fantàstiques i d'aprendre de vivències exòtiques i inabastables dins de la mateixa escola.

Llibres per a una vida més plena

Diuen els experts que els nois avui dia desenvolupen les seves capacitats lectores accedint a informació fraccionada i superficial. De la mateixa manera que no volem que en la memòria dels nostres fills manquin els plats tradicionals que s'han cuinat amb l'amor d'una mare, ens agradaria també que quan siguin grans, d'entre tots els seus contemporanis, siguin d'aquells que en els seus records d'infantesa es vegin escoltant la veu de la mare o del pare quan els llegien contes. Que recordin haver sentit vivències extremes i com s'emocionaven, fent-los riure i sentint-se tristos al costat dels seus pares, al davant d'un llibre. Els llegim per a que aprenguin paraules però sobretot per a que aprenguin a entendre la tristesa i la felicitat del món. Els estudis demostren que fer una lectura complerta d'un llibre, de principi a fi, els permet elaborar pensaments reflexius. La lectura que s'ha fet de manera pausada i reflexiva perdura i creix en la ment dels infants i els forma i els identifica com a éssers humans. No ho fan en canvi les petites aportacions gràfiques de consum immediat, que passen pel seu cervell fent *surfing* per les seves idees i deixant petites pinzellades que perfilaran com a molt una realitat inconnexa en el seu interior.

Comissió Biblioteca

L'esperit solidari, en molt bona forma

Un any més la Comissió de Solidaritat i Cooperació ha treballat aquests valors dintre de la comunitat educativa. La bona acceptació de les activitats proposades ens empenta a seguir en aquest camí i l'any vinent tornarem amb més força

El mes de novembre passat, celebràvem el II Mercat Solidari de 2ª Mà, els guanys del qual destinàvem al Menjador Solidari Gregal. Malgrat el dia plujós que ens va obligar a traslladar totes les activitats a l'interior de l'escola, la solidaritat i bona disposició de les famílies ens va permetre recollir 1500 euros. Amb aquests diners es va poder comprar una furgoneta amb la que ara els responsables del Menjador poden anar a recollir menjar sobrant a Mercabarna i d'altres llocs. A més, van fer una xerrada de sensibilització als alumnes de Cinquè i Sisè.

Sense perdre pistonada, al desembre ens vam afegir a una iniciativa de l'Institut Front Marítim, participant a la II Passejada Nocturna pel barri per a col·laborar amb la Marató de TV3. Es van recaptar 200 euros que ajudaran a estudiar i combatre les malalties neurodegeneratives.

Taps contra la Síndrome X-Fràgil

També haureu vist que al vestíbul de l'escola tenim una capsa en la que recollim tota mena de taps de plàstic. Aquesta campanya, endegada conjuntament amb la Comissió d'Escola Inclusiva, té la intenció de recaptar fons per a l'Associació Catalana pel Síndrome X-Fràgil. Ja portem recollits més de 150 kg de taps, el que vol dir que falta menys per aconseguir els 200 euros que una planta recicladora ens pagarà per una tona d'aquests. És una feina de formigueta que segur que entre tots portarem a bon port.

Recentment, hem engegat també una Campanya Solidària de Recollida d'Aliments aconseguint gairebé 200 kg de menjar per al Banc d'Aliments. Aquesta institució va venir també a l'escola a fer una xerrada als alumnes de Sisè que, posteriorment, van poder visitar les seves instal·lacions.

IV edició de la Cursa Solidària

I no podíem deixar d'esmentar la celebració de la quarta edició de la nostra cursa, amb una participació rècord de 467 corredors, que van demostrar un cop més el seu bon estat de forma i sensibilització social. Vam poder recaptar 1000 euros que aniran a l'Associació In Via, concretament al projecte Espai Per Aprendre, que donarà suport a infants en risc d'exclusió social durant els mesos d'estiu. Els alumnes més grans van rebre també la visita dels responsables d'aquesta associació.

Comissió Solidaritat i Cooperació

Vacances a dojo per a divertir-se com a bojos

Vacances! És hora de passar-s'ho bé i per això des de la nostra comissió hem cercat un casal per a totes les edats que complís amb els requisits que creiem importants

El curs acaba i els nens comencen vacances, però malauradament som molts els pares i mares que no disposem del mateix temps de descans que els nostres fills i filles. És per això que cal cercar activitats que permetin que els menuts estiguin entretinguts i cuidats, però sobretot divertits - per alguna raó són vacances! - mentre no arriben les vacances paternals. Des de la nostra comissió, cada estiu intentem posar-vos al davant una proposta que compleixi amb aquests requisits però que, a més, segueixi amb la línia educativa de la nostra escola i que no suposi un gran daltabaix econòmic a les famílies que el necessiten.

Una curosa selecció

Conscients de la importància d'aquesta tasca, per a decidir quina empresa seria la que faria el casal d'aquest estiu, vam renunciar a oferir casal durant les vacances de Nadal o Primavera. En aquests períodes vacacionals, les inscripcions són minses, els casals deficitaris i, habitualment, les empreses accepten fer-los només a canvi de fer després el casal d'estiu. Nosaltres no volíem comprometre l'estiu a la lleugera i, és per això, que la nostra comissió, juntament amb l'equip directiu de l'escola i amb la Marta Jara, responsable de Closques! com a assessora, vam iniciar un seguit d'entrevistes amb més de dotze empreses per a que ens presentessin el seu projecte. Finalment, l'escollida va ser Diverjoc, que mantindrà alguns dels monitors que habitualment ja treballen amb nosaltres.

Els més petits acompanyaran a l'Esquitx en les seves fresques aventures, mentre que els més grans viuran totes unes Olimpíades. Activitats lúdiques de tota mena, jocs refrescants, sortides als parcs dels voltant i excursions... tot pensat per a que els nanos passin uns dies d'allò més divertits, en un entorn conegut.

Comissió Casals

Extraescolars amb continues novetats

Enguany hi ha hagut alguna variació en les activitats habituals. De cara a l'any que ve, incorporem a la graella les activitats de Jumping Clay i Contacontes

Una de les novetats que ha presentat la Comissió d'Extraescolars durant el curs que ara acaba ha estat la possibilitat de que els alumnes que fan hoquei participessin, com a Arenal de Llevant, juntament amb tres escoles més del Barcelonès, en la primera lliga escolar feta sota el paraigua del CEEB d'aquest esport. Amb gran entusiasme, els nens i nenes de l'Arenal han gaudit d'uns partits en els que han fet un paper més que destacable.

Nova opció de casalet de vela

Un any més, hem volgut donar l'oportunitat de que durant aquesta darrera setmana de curs, els alumnes de primària poguessin fer casalet de vela a les tardes. En aquesta ocasió, ens hem decantat pel Club de Vela Badalona, doncs, per un preu similar al de l'any passat, ens oferien una hora i dos quarts d'activitat real. Les activitats que hauran fet a l'aigua són vela, caiac, surf i windsurf, tot i que aquesta darrera opció haurà estat oferta únicament als més grans.

Dissabtes molt divertits

Durant el curs, en un parell d'ocasions, us hem proposat participar en un taller puntual de Jumping Clay, una espècie de plastilina que no embruta i que després s'asseca. En la primera sessió, quan s'acostava el Nadal, els nens i nenes participants van poder fer una figureta del Pare Noel i més endavant, a la següent sessió, una morsa per a col·locar d'ornament al llapis. La resposta va ser tan bona, els infants van quedar tan contents, que de cara a l'any vinent el que oferirem serà una extraescolar d'aquesta activitat per a fer durant tot el curs. La idea serà construir unes maquetes que inclouran totes les figuretes fetes durant el curs. S'oferirà per a tots els cursos, si bé la dificultat de la figureta a realitzar variarà segons l'edat dels participants.

Comissió Extraescolars

ALTRES NOVETATS

Una altra important novetat a la graella d'extraescolars del curs vinent és l'activitat de Contacontes, que s'oferirà als nens i nenes d'Educació Infantil. A cada sessió s'explicarà un conte i, posteriorment, segons la temàtica, podran treballar diferents aspectes d'aquesta així com les emocions que els hi ha generat.

Per altra banda, canviem d'empresa proveïdora dels serveis d'Anglès. La nova empresa, Naturkids, està especialitzada en l'ensenyament d'aquest idioma a infants d'un a deu anys. El seu sistema es defineix com a natural, basat en aspectes com la música o la psicomotricitat, sense llibres. Faran servir alguns dels recursos que tenim a l'escola com ara l'hort i els animals.

Gran èxit del taller "Espai per créixer"

La Comissió Escola de Pares i Mares ha organitzat enguany "Espai per créixer", un taller que ha tingut una gran acollida entre les famílies de l'Arenal. Va tenir tant d'èxit que es va fer una segona edició al mes de març

Tots els dijous de febrer l'escola va cedir el seu menjador per a què allí tingués lloc "Espai per créixer", un taller gratuït dividit en 4 sessions que van impartir les psicoterapeutes Alexandra Mariné i Davinia Urbano. S'hi van apuntar 15 mares i pares, disposats a adquirir les eines necessàries per prevenir conductes problemàtiques en l'evolució dels seus fills i filles.

Un espai on compartir experiències

La Marina Muncunill, una de les mares assistents, ens ha volgut explicar la seva experiència. "El primer que se'm va passar pel cap va ser: 'Jo? Parlant dels meus fills i les meves emocions en públic? No'. Però ho vaig provar i em va agradar", reconeix. I així va ser: durant l'hora i mitja que durava cada sessió, els assistents van compartir, com ella mateixa detalla, "dubtes, pors i ansietats al creure que no estàvem educant els nostres fills correctament". Per alleugerir aquests neguits, en el taller es va incidir en la comunicació familiar, en els hàbits i les normes, en els vincles afectius, així com en la intel·ligència emocional i l'autoestima. "Ara entenc que hem de comprendre més als nostres fills, comunicant-nos-hi amb empatia", conclou la Marina.

Mariné i Urbano també van quedar molt contentes amb les famílies que hi van participar. "Es tracta de pares i mares amb inquietuds, amb ganes d'apropar-se als seus fills(es), que han aprofitat els nostres coneixements i han sabut crear recursos propis com a grup", van admetre un cop finalitzat el curs. A més d'aquest taller, la comissió ha proposat d'altres xerrades durant el curs amb una gran acceptació entre les famílies a jutjar per la participació.

Comissió Escola de Pares i Mares

LES XERRADES

A més de les dues edicions del Taller "Espai per Créixer", que es van fer durant els mesos de febrer i març, la Comissió ha ofert un parell de xerrades puntuals a la nostra escola, a més de les que es fan en col·laboració amb d'altres escoles del barri en els diferents espais d'aquestes.

Aquí us fem memòria de les que van tenir lloc a l'Arenal:

- "Ho comprem? El repte d'aprendre a consumir", a càrrec d'Antoni Tubau, al mes de desembre.
- "Acompanyar en el creixement: Intel·ligència emocional i límits", a càrrec de El fil d'Ariadna, centre d'acompanyament psicològic, al mes de maig.

Les xerrades impartides per experts permeten contrastar les pròpies idees sobre l'educació dels fills

Intercanvi de serveis entre les famílies

Amb l'objectiu de minimitzar l'impacte de la crisi en les economies domèstiques i d'enfortir les relacions interpersonals dins de la comunitat educativa neix la comissió del Banc del Temps

Enguany, l'Ampa ha posat en marxa una nova comissió: el Banc del temps! Es tracta d'una xarxa d'intercanvi de serveis, objectes i coneixements, creada per afavorir que les famílies de l'escola puguin rebre i oferir serveis en el marc de l'economia col·laborativa, de barri, potenciant l'ajuda mútua i l'intercanvi, i de pas, s'estalviïn uns diners en aquests serveis, en aquesta època de dificultats per arribar a tot....

Les energies d'aquest curs les hem posat en engegar el servei, hem anar a visitar altres bancs del temps que ja funcionen al barri i hem creat tota la logística: llistats, fulls d'inscripció, presentació, regles de funcionament, etc. També hem obert un espai d'acollida a partir del segon trimestre per a informar a les famílies interessades. A les persones que s'inscrivien, una persona de l'Ampa els informava del serveis, del procediment i els hi proporcionava dos talons per a començar a fer ús del servei.

Un gran nombre de serveis

A l'actualitat, els serveis que disposen de persones disposades a oferir-los són: Orientació laboral i CV, conversa en anglès, acompanyar i/o recollir nens a l'escola, cangurs, cosir, declaracions d'impostos, cuidar animals i plantes en vacances, acompanyament de persones grans, classes patinar, d' esquí, elaboració fotolibro, ensenyar a fer ganxet, ensenyar a fer nines "fofuchas", infermeria a domicili, consultes de salut, assessorament planificació economia domèstica, ajudar a pintar, assessorament tràmits Generalitat, ajuda a mudances, reparacions a la llar, arreglar el forn, Informàtica...

L'any que ve ens hem proposat arrencar amb força amb els serveis pròpiament dits, volem un conjunt de pares i mares fent ús del servei i intercanviant el que saben fer. Necessitem voluntaris i usuaris, així que ja no teniu excusa!!

Comissió Banc del Temps

Il·lustració: Lola Albiol

Del Camí Escolar a la comissió Fem Barri

Des d'un projecte concret, com era el del Camí Escolar, s'ha reformulat una Comissió que pretén reforçar el nostre paper com a Ampa dins les dinàmiques del barri

El projecte del Camí Escolar Espai Amic va començar en el barri en 2006 però fins el curs 2008-2009 no es van inaugurar els primers camins escolars al Poblenou. Tant l'escola com l'Ampa han donat suport a aquest projecte que ha permès desplegar una gran xarxa de camins escolars gràcies a la implicació de catorze centres educatius i les seves Ampa respectives.

Per això des de la Comissió Camí Escolar s'ha decidit en la darrera Assemblea General fer un pas endavant ja que considerem que el camí escolar és una eina d'integració dels nostres fills al barri i un projecte prou consolidat, transformar aquesta comissió en la Comissió Fem Barri. Aquesta nova comissió s'encarrega de vehicular la participació de la nostra Ampa a les diverses iniciatives i activitats que es fan al barri del Poblenou: seguiment del Camí Escolar, participació a les Festes de Maig i Festa Major del Poblenou, implicació en la federació d'entitats del Poblenou, seguiment de Fem Rambla, etc.

La iniciativa Fem Rambla

Unes de les iniciatives mes interessants ha estat la de Fem Rambla, un procés participatiu veïnal sobre com volem que sigui la Rambla del Poblenou que va començar al febrer de 2013 i on es demanava que no es comencin les obres abans d'escoltar l'opinió dels veïns.

En diferents sessions i activitats, el veïnat ha pogut expressar la seva opinió sobre com vol que sigui el futur de l'espai públic més característic del barri. S'han recollit més de 1700 adhesions de veïns i entitats (entre elles la nostra Ampa). Finalment la pressió popular i la bona organització del procés participatiu, reconegut com a modèlic, ha aconseguit que l'Ajuntament canviés d'actitud i acceptés la participació de Fem Rambla en la presa de decisions. El passat 10 de maig, en una jornada oberta, es van consensuar alguns dels aspectes inicialment més polèmics (com el paviment). Queden encara oberts la definició d'un Pla d´Usos i la normativa de vetlladors. Més informació a: http://fem-rambla.wordpress.com

Per últim, però no menys important, destacar que a través d'aquesta comissió també estem en permanent contacte amb les diferents Ampa de les escoles públiques del barri, amb les que participem en un gran nombre d'iniciatives per a gaudi de totes les nostres famílies.

Comissió Fem Barri

BUS FINS AL CENTRE

Darrerament vam tenir notícia de que al setembre, coincidint amb l'inici del curs escolar, tornaríem a tenir connexió directa amb el centre de la ciutat mitjançant l'autobús H-16, que modificarà el seu recorregut. Aquesta decisió va ser comunicada a les AAVV en una reunió amb el regidor Freixedas. Ens congratula que es tinguin en compte les reivindicacions veïnals. Nosaltres, com a Ampa, també vam presentar en el seu dia un escrit amb 260 signatures a la seu del districte; tot i que nosaltres no hem rebut encara - en el moment d'escriure aquestes línies - cap resposta oficial al respecte.

Un curs més, no hem deixat de bellugar-nos

Carnestoltes, Paella, Intercanvi de Llibres... són les activitats que la Comissió Belluga't ens ha proposat aquest curs. Totes culminaran amb la festa de final de curs

Gairebé tothom ja ens coneix, ja sigui perquè ha compartit un (o dos) plats de paella en la III Edició de la Paella de Germanor, perquè ha participat de l'intercanvi de llibres a Sant Jordi, ha fet de mag blau per Carnestoltes (epa!, que vam guanyar el 3er premi del concurs del barri!), o bé ha gaudit de qualsevol de les altres activitats organitzades o co-organitzades per la Comissió Belluga't amb l'Ampa, com el II Mercat Solidari de 2a Mà i Gastronòmic, fet en col·laboració amb la Comissió de Cooperació i Solidaritat.

Falten mans a la comissió

I, com us imaginareu, tot això implica moltíssima feina, especialment si tenim en compte que la comissió està formada per tan sols quatre entusiastes membres. Per aquesta raó, aquest any vam distribuir les festes i celebracions entre els diferents cursos de l'escola, amb tal que les famílies de cada curs s'involucrin especialment en l'organització de l'activitat que els hi pertoca.

Hem de dir que estem satisfets amb el resultat obtingut, ja que de moment sembla que la iniciativa de distribuir les tasques ha estat ben acollida i hem tingut oportunitat de veure els resultats en les ultimes activitats organitzades. Encara, però, hi ha força gent que no es decideix a participar. Els animem a fer-ho, ja que és una experiència divertida tant pels pares com pels nens i és el que ens permet continuar endavant amb la nostre missió de fomentar la bona convivència i la proximitat dels pares, mares, nens i nenes a l'entorn escolar.

Per altra banda, ja estem escalfant motors per a la festa de Fi de Curs, que tindrà lloc la tarda del darrer dia de classe. A la tradicional festa tan esperada per petits i grans, seguirà el divertit sopar de carmanyola de cada any. Us hi esperem!

Comissió Belluga't

Reivindicant el dret a una educació de qualitat

Són temps difícils per a l'escola pública, a les retallades que s'han practicat en el sector amb l'excusa de la crisi econòmica, es suma l'aprovació d'una llei estatal d'educació que suposa un important retrocès social

La comissió d'Escola en Lluita hem mobilitzat a les famílies en diverses ocasions aquest curs. Fem-ne un repàs. El 24 d'octubre vam fer vaga tota la comunitat educativa en protesta per l'aprovació de la nova llei estatal d'educació (LOMCE o Llei Wert). El 6 de novembre vam xiular davant el Consell Escolar de Districte per reclamar més atenció a les demandes del barri (institut, millores a les escoles, etc.). El 24 de novembre vam manifestar-nos contra els pressupostos antisocials que acabava d'aprovar el govern i en defensa de l'educació pública. El 19 de març vam ocupar la seu del Districte per a desencallar el tema del nou institut al barri. Del 24 al 29 de març vam celebrar la Setmana de lluita per l'ensenyament públic amb una xerrada informativa de la llei Wert a la Biblioteca Manuel Arranz i amb una concentració de 8000 persones a la plaça Sant Jaume. El 17 de maig, una nova manifestació contra les restrictives polítiques educatives actuals. I acabem el curs amb una cercavila festiva, el 14 de juny, que vol reivindicar l'escola catalana.

Necessitem la implicació de tothom

Amb tot això, la comissió mixta d'Escola en Lluita (constituïda per mares i pares de l'escola i per professorat de l'escola, a finals 2012) vol fer ressò entre les famílies de l'Arenal de la importància de defensar el dret fonamental a l'educació, en els moments tan delicats, socialment i econòmicament, que estem vivint i de recolzar la feina que fa tot el teixit associatiu existent i combatiu del nostre barri. I per això, sol·licitem el màxim suport i implicació de totes les famílies a les activitats, iniciatives i manifestacions convocades, fet que ajudarà, més del que ens podem arribar a imaginar, a assolir l'educació pública i de qualitat que tots volem. Per tot això, seguim endavant. O ara, o mai!

Comissió Escola en Lluita

Nova adscripció al Quatre Cantons

La gran notícia d'aquest curs pel que fa als instituts és la nova adscripció dels alumnes de L'Arenal de Llevant a l'Institut Quatre Cantons i que es suma a les que ja teníem a l'Institut Front Marítim i a l'Institut Besòs

Estem molt contents d'haver-la aconseguit després de molts anys de lluitar-ho davant el Consorci d'Educació de Barcelona ja que aquesta adscripció permet als nostres alumnes una continuïtat del projecte pedagògic. Igual que a l'Arenal, al Quatre Cantons els aprenentatges no estan basats en llibres de text sinó en el treball per projectes, en la recerca individual i grupal de coneixements amb l'ajut dels docents, de les noves tecnologies i de la participació dels estudiants en empreses i entitats del barri durant unes setmanes. La meitat de les famílies de Sisè han optat per ell.

Necessitem més instituts al barri

Les escoles noves del Poblenou (Fluvià i Sant Martí) estan a punt d'arribar a completar-se fins a sisè i això comportarà a partir del curs 2016-17 la necessitat de més places a l'ESO, demanda que els instituts actuals no podran absorbir. Les Ampa de les escoles de primària del barri agrupades en la Plataforma en Defensa de l'Escola Pública estem demanant i reivindicant la construcció de dos nous instituts de secundària. La resposta del Consorci d'Educació de Barcelona fins al moment és la de cercar un sòl lliure dins del barri que permeti fer un institut gran i, a més, ha plantejat l'opció de convertir a mig o llarg termini una escola de primària en institut.

Com que aquesta lluita i reivindicació s'ha d'anar fent de manera continuada i molt persuasiva amb les administracions públiques i de costat amb la resta d'Ampa i centres educatius, demanem que més pares i mares dels darrers cursos de primària s'incorporin a la Comissió Institut ja que les famílies de Sisè van marxant i cal seguir amb la tasca que es fa des de l'Ampa.

Comissió Institut

El bloc de l'Ampa: comunicar i participar

La Comissió de Comunicació de l'Ampa té el repte de donar a conèixer a totes les famílies no tan sols les actuacions de l'Ampa sinó també totes aquelles activitats i propostes que es couen en l'entorn escolar, entre les famílies i en el barri

Ens ho diu tothom, les Ampes són importants. I no només perquè gestionem serveis necessaris per als nens i famílies com el menjador o les activitats per a complementar l'horari lectiu. Sinó perquè som el ressò de la veu de les famílies, cohesionem la societat, fomentem el diàleg i la democràcia, donem suport als més necessitats, ajudem a reflexionar sobre la funció educativa de les famílies i de l'entorn, etc.

Canals de comunicació

Per això, a banda dels serveis (menjador, casals, extraescolars) és important que les ampes oferim espais de trobada i relació (festes, activitats, xerrades, etc.) i canals de comunicació i d'informació com és aquesta revista i com és el bloc de l'Ampa. Hi ha un munt de pares i mares dedicats mes a mes a buscar i redactar notícies perquè tothom estigui al cas de tot allò que està passant a l'entorn de l'escola. A la comissió som nou persones aquest any i sereu benvinguts tots els que hi vulgueu col·laborar.

Notícies, fotos, comunicats...Tot hi cap!

En el bloc de l'Ampa, hi pengem tot tipus d'informacions: convocatòries, agenda d'activitats del barri, enllaços als blocs de les classes, avisos de les comissions, calendari escolar, articles d'opinió, fotos, vídeos i revistes.

A més, aquest any, hem afegit articles sobre el treball de les comissions perquè les famílies coneguin els detalls de les seves activitats, el testimoni dels pares i mares i nens i nenes, i sentin més de prop la veu dels vocals de l'Ampa.

El bloc està obert a tothom. Us animem a tots a fer-nos arribar el vostre article: com heu viscut el Carnestoltes? o la Paella de Germanor?, o com va l'extraescolar que fa el teu fill?, què opines del consell escolar? Envia'ns-ho aquí: arenalampa@gmail.com

Comissió Comunicació

SUBSCRIU-TE!

El bloc de l'Ampa edita un butlletí automàtic cada vespre amb les notícies més recents que s'envia per correu electrònic a tots els subscrits. Ja tenim més de 200 persones que reben aquesta informació al seu correu i els permet estar al dia de les novetats de l'Ampa. Només hi faltes tu!
arenalampa.blog.pangea.org

Els protagonistes dels 10 anys de L'Arenal de Llevant

L'Arenal de Llevant

La segona part d'aquest número especial de la revista és un dossier de celebració dels deu anys de L'Arenal de Llevant. Ha costat de sortir perquè hem volgut reunir i fer ressò de les diferents veus dels tots protagonistes de l'escola, grans i petits. Hem preguntat als nens i nenes (des de P3 fins als que ja fan ESO) què els agrada de l'Arenal destacant-ne els aspectes més importants del projecte educatiu de l'escola. Hem preguntat als mestres com s'hi han sentit i com han viscut el seu pas per l'escola. Hem parlat amb monitors sobre com han vist l'escola. I també amb pares i mares que fa temps que estan per aquí. Totes aquestes veus parlen d'una mateixa escola, la nostra, un projecte sòlid i ben integrat en la societat on es construeixen dia a dia somnis de futur. Llegiu-lo amb calma i esperem que us agradi i que ens ajudi a tots a conèixer millor l'escola, el seu entorn i tots els seus protagonistes. Us deixem amb ells!

P3 i P4: de l'Arenal... Ens agrada tot!

L'Arenal de Llevant

Els nens i nenes de P3 i P4 ens expliquen allò que més els agrada de l'escola: les festes que s'hi organitzen, les colònies a Moià, les excursions que han fet durant l'any… i moltes coses més!

La Mariona, el Biel i la Martina, de P3, estan fascinats amb la Castanyada, perquè ve a l'escola una "senyora que duu un cistellet amb castanyes" (Mariona), i perquè fan panellets (Martina) que fins i tot alguns pares s'atreveixen a provar. A P4 hi ha diversitat d'opinions: la Lua Amigó prefereix les festes de Nadal, perquè el tió caga molts regals; el Josep es decanta per la Festa Major; l'Abel, l'Arnau l'Uma els agrada disfressar-se i per això trien la festa del Carnestoltes; mentre que el Nuc és dels més agraïts: "totes les festes m'agraden, perquè m'ho passo molt bé", diu el Nuc.

Excursions de tota mena, colònies, amics...

Als més petits també els agrada anar d'excursió. Les més populars han estat les sortides culturals (al Palau de la Música, al Cosmocaixa o a diferents teatres), la de Vallgorguina (l'Abel, el Josep, el Nuc i la Lucía van recollir moltes fulles i castanyes) i l'excursió a les Coves de Salnitre (perquè segons la Martina, de P3, quan cridaven s'escoltava l'eco). Els alumnes de P4 també ens han parlat dels dies que van passar a la casa de colònies Can Vilalta, quan feien P3. L'Uma no pot oblidar el Bruixot que va amenitzar la seva estada amb alguns trucs de màgia, mentre que l'Unax recorda l'hora de dormir, perquè s'estava "muy a gustito" entre els coixins. També el Josep, el Nuc, l'Arnau i la Lua destaquen les nits, perquè hi havia lliteres (Lua) i podien dormir com si fossin conductors d'un autobús de dos pisos (Arnau), i perquè feien molta gresca (Josep) i fins i tot van ballar como si estiguessin en una discoteca (Nuc). Finalment, els infants han valorat molt positivament el fet de barrejar-se amb nens d'altres edats en determinades activitats. Molts d'ells, com l'Unax, la Lua, l'Arnau i la Martina, tenen amics més petits o més grans a l'escola. D'altres, però, no ho veuen tan clar: "M'agrada jugar amb els de P3 i amb els de P5, però amb els de P6 no", afegeix l'Arnau.

P5: ens agrada... Anar de colònies!

Recuperem els millors records que conserven els nens i nenes de les classes dels Trens i els Cotxes del seu pas per Cal Diable de Pontons, on van anar de colònies, i del seu dia a dia a l'escola

Als nens i nenes de P5 els agraden moltes festes i activitats que es fan dins i fora de l'escola. Per exemple el Nadal, perquè ve el Tió i "és divertit veure'l créixer" (Farners), o perquè "hi ha regals" (Erik i Biel G.), o perquè "és molt bonic i divertit" (Marc C. i Martina C.).També el Carnestoltes és una festa molt esperada pels Trens i els Cotxes de l'Arenal: "m'agrada perquè les mestres ens pengen les bates als arbres i les hem d'agafar", diu la Carla.

El dimoni Banyetes, el personatge estrella de P5

Però, enguany, per damunt del rei de les disfresses i del tronc màgic que no para de cagar sorpreses, ha triomfat un personatge curiós: el Dimoni Banyetes, aquell ésser vermellós que el passat octubre va compartir casa de colònies amb els infants de P5. Com pot un dimoni causar tanta sensació entre els petits? Doncs, segons el Biel A., perquè feia moltes tonteries i perquè, en paraules de la Berta, "jo també en faig moltes, de tonteries". Estava "molt loco", afegeix el Jan. El Marc M., el Max , el Pau, l'Eric, el Pol, la Bruna, l'Aniol, el Bruno, el Gerard i la Martina O. aplaudeixen al uníson les pallassades del Banyetes, que pel què diuen arribaven al seu màxim esplendor quan es feia fosc.

D'altres conserven imatges igualment memorables d'aquells tres dies de jocs i convivència. Així, per l'Amanda el millor va ser quan donaven menjar als animals; la Paula tria l'esmorzar i els moments en què recollien fulles; el Matteo, l'Iker, la Vinyet i el Joan no es poden treure del cap el camp de futbol i les cabanyes; el Biel C. i la Sara van gaudir de valent quan es van pintar la cara de diable, mentre que la Júlia es va entusiasmar collint raïm a les vinyes que rodejaven la casa. I es que recordem que Cal Diable s'ubica entre les planes del Penedès i l'Anoia. Un entorn ideal per a que la canalla s'introdueixi en el medi natural i també, com no, per a que el Dimoni Banyetes campi lliurement i faci de les seves.

Primer: ens agrada... Triar el nom de la classe!

L'Arenal de Llevant

Una de les característiques de la nostra escola és que són els nens i nenes els que trien el nom de la classe i aquest esdevé el primer projecte en el que treballen durant el curs

La Maria, l'Aina i l'Ariadna, de Primer B, ens expliquen com van triar enguany el nom de la seva classe. L'Aina ens explica "a casa vam pensar què volíem ser i després ho vam dir a tots els nens i nenes i a la mestra, que va apuntar tots els noms a la pissarra". "Amaguem els ulls. Creuem els braços, amaguem el cap als braços i tanquem els ulls", afegeix l'Ariadna, "així no veiem el què fan els altres ni els altres veuen què fem nosaltres". La mestra s'encarrega llavors d'anar dient els noms que hi ha apuntats a la pissarra. "I aixequem la mà quan diu el que més ens agrada. Només votem un nom cada nen o nena. Però no només fem una votació. Fem tres votacions: primer, tots els noms; després, només tres noms; finalment, triem el nom que guanya", qui ens ho explica és la Maria. L'Ariadna ens dóna més detalls sobre la darrera votació, "escrivim en un paperet el nom que volem. Posem tots els papers en la capsa dels tresors i els periodistes (els encarregats mensuals de dur notícies a la classe), treuen els papers i ho apunten a la pissarra amb ratlletes". Un cop comptades les ratlletes de cada nom, el més votat és el nom de la classe.

La música i els vaixells, les dues classes de Primer d'enguany

Tot i que les votacions estaven entre la selva i la música, l'Ariadna ens explica que, finalment, "va guanyar la Música. Va haver-hi nens que es van enfadar perquè no els hi agradava. Al final es van desenfadar, perquè els va agradar molt la porta de la classe". I és que un altre aspecte de la tria de nom, és que les portes de totes les classes de l'escola estan decorades d'acord amb el nom d'aquestes. En el cas de Primer B, han posat unes notes i en les rodones hi ha les cares dibuixades dels nens i les nenes de la classe. Alguns s'han volgut fer sencers tocant un instrument. A l'altre Primer, van triar el nom dels Vaixells, i el mar que hi ha a la porta convida a descobrir món. Els projectes triats pels alumnes acullen els continguts curriculars i extracurriculars que els infants treballen al llarg del curs, animant-los a implicar-se i responsabilitzar-se dels seus aprenentatges.

Segon: ens agrada... Cuidar dels eriçons!

La nostra escola també és famosa perquè tenim animalons dels que cada classe ha de tenir cura. Conills, cargols, gallines... i eriçons! D'aquests darrers se n'ocupen els nens i nenes de Segon i no els falta de res!

L'Adrià, l'Iker, el David M. i la Júlia F., de Segon B, ens parlen sobre uns dels molts animals - hem arribat a tenir fins i tot cabres - que poblen l'escola: els eriçons. La seva classe, conjuntament amb l'altre Segon, són els encarregats de cuidar aquests animals a l'escola. Però què és exactament el que fan amb ells? "Els hi traiem el pinso quan està mullat i els hi posem pinso nou i aigua neta. També els hi traiem les caques", ens explica la Júlia. Això és durant els mesos del curs escolar, però què passa quan hi ha vacances? Qui els cuida? "A les vacances ens hem d'emportar els eriçons a casa per cuidar-los, perquè si no, es moririen", ens explica també la Júlia. L'Adrià ens comenta que l'any passat ja es va endur un altre dels animals que hi ha a l'escola, un dels conills, dels que s'encarreguen els nens de Primer. "Els nens i nenes de Tercer cuiden a la serp, la tiliqua", ens diu la Júlia. Tots quatre coincideixen a dir que els hi agradaria molt poder-se endur els eriçons a casa. Si hi ha moltes famílies interessades en acollir-los durant les vacances, es fa un petit sorteig entre elles.

Uns animals molt cuidats i molt estimats

Cada nen té les seves preferències sobre els eriçons. Al David li agrada més el blanc. A l'Iker, en canvi, el marró perquè és mascle. En el moment de l'entrevista amb nosaltres, l'eriçó femella semblava estar prenyada i s'havia d'anar amb cura amb ella. Tenen molt clar com cal tractar-los: "Si els vols agafar, ho has de fer per la panxa, no per les punxes", i què és el que més els hi agrada: "emportar-me'l a casa i donar-li de menjar", apunta l'Iker. "A mi també, veure'l i donar-li de menjar", afegeix el David.

A jutjar com els agafen, com els miren i com saben perfectament el que han de fer, creiem que els eriçons no podrien estar en millors mans!

Tercer: ens agrada... Fer extraescolars!

L'Arenal de Llevant

Els alumnes de Tercer ja estan molt rodats quan es tracta de fer extraescolars. Quan tot just començaven a l'escola, els pares i mares decidien per ells, però ara ja tenen molt clar quines activitats són les que hi agraden i quines no tant

I si hem de fer cas al que ens han explicat, sens dubte, l'extraescolar estrella és el bàsquet. Probablement tingui molt a veure amb que és a Tercer quan comença la competició, amb l'emoció que aquesta comporta. El Carles, al que li encanten els dissabtes de partit, la Laia S., el Martí i l'Alba destaquen la importància de ser un esport d'equip i poder estar amb els amics. I no és qualsevol equip el seu, doncs tenen a les seves files també alguns nens de Quart amb els que fan pinya dins i fóra de la canxa. L'Adrià ens explica que abans feia fútbol i sempre li feien patades, mentre que al bàsquet no el "maltracten" tant. A la Laia D., per la seva part, li agrada que encara tingui molt a aprendre en aquest esport.
També el hoquei té molts adeptes entre els infants de Tercer. A Educació Física, de vegades, els hi fan classe d'aquest esport i són bastants els que després frisen per agafar el seu propi stick. A l'Adrià li agrada que és un esport que no està tan vist com el futbol i el bàsquet, i a la Laia D., el que li entusiasma és que una afició que comparteix amb el seu germà gran que està a l'Institut i també el practica.

No únicament esports d'equip

La piscina no s'emporta tants elogis. La majoria hi van per decisió paterna, tot i que reconeixen que els hi ha estat útil haver-hi anat "des de P3", com recorda la Clara, per veure que quan han anat a practicar waterpolo amb l'escola, es movien com a peixos a l'aigua. La Clara també ens explica, molt contenta, que fa guitarra i que el dia de les portes obertes van tocar un trosset de "Happy" i ella es va atrevir fins i tot amb el "Boig per tu". El Gerard R. ens explica que, a més de piscina i hoquei, també fa Cuina i es diverteix molt cuinant plats que després pot compartir amb els de casa. L'Èlia, per la seva banda, el que fa és patinatge i diu que li agrada "anar pujant de nivell" i que el monitor "sigui tan bromista".

LES EMPRESES

Quan va començar a funcionar l'escola era Garbuix l'empresa encarregada de gestionar les extraescolars. Com que ja portaven aquestes activitats en una altra escola, van voler destinar tots els seus esforços a aquell projecte. Va ser llavors, l'any 2010, quan Closques! va començar a gestionar les extraescolars al nostre centre.

Quart: ens agrada... El pati i l'hort!

A l'hora del pati, com més llibertat millor. Els nens i nenes de quart volen decidir per ells mateixos si durant el seu temps d'esbarjo volen saltar o xutar, o si prefereixen llegir contes o fer braçalets. De l'hort, la majoria asseguren que els hi agrada regar i plantar llavors. Tots tenen idees per a la millora d'ambdós espais

Les classes del Perfum i els Rapinyaries ens donen el seu parer sobre l'hora del pati. La Laia O., ens explica "m'agrada que a l'hora del pati del menjador hi hagi diferents tipus de taller per pintar o cosir, per exemple, i que a l'hora del pati del matí es pugui també jugar a les rodes, cordes i pilotes". La Rebeca T. explica que al migdia, "si ens fan mal les cames o estem cansats, podem anar al gimnàs a jugar a cartes, l'oca, el parxís o les dames", però afegeix que el que no li agrada és "que a alguns jocs del gimnàs els hi falten peces". La Carla, per la seva banda, té molt clar el seu ideal de pati, "en el pati estaria bé que hi hagués en una part un camp de futbol i en una altra part de bàsquet i una altra part de fet i amagar i jocs de córrer". Al Marc A, el que més li agrada és "que hi hagin pilotes i que podem jugar a futbol", i lògicament, el que menys, "els dies sense pilotes". El Dídac C., fa la seva pròpia reivindicació sobre un dels equipaments del pati, "les xarxes de les cistelles són petites i les pilotes es queden encallades". Al Roc i al Nil S. també els hi agradaria que les canviessin. La Mariona, per la seva part, proposaria com a millora que es repassessin les línies del terra. I l'Hugo va més enllà, el seu desig a l'hora del pati seria "que tots els nens deixessin jugar a tots els nens".

L'hort, un espai on aprendre sobre el cicle de la vida

No tothom pot presumir de tenir un hort al pati de l'escola. L'Aina U., té molt clar que el que més li agrada és que "podem plantar i regar nosaltres mateixos". La varietat del que hi ha plantat, és el que més interessant troba la Martina B., mentre que a la Carla l'única cosa que li molesta de l'hort són els bitxos i "que els nens els agafin". La Laia O., en destaca el compostador "on hi van a parar les males herbes i després ens permet tenir una terra més fèrtil". Molts coincideixen a que caldria canviar les rajoles del voltant, que estan una mica velles.

Cinquè: ens agrada... Fer acrobàcies!

L'Arenal de Llevant

Tothom sap que a Segon toca el Dansa Ara o que a Sisè és quan es participa a la Cantània, però els de Cinquè també tenen quelcom molt engrescador a fer durant el seu curs: el Flic Flac Circ, un treball acrobàtic de cooperació i col·laboració

Des de gairebé principi de curs, "des de novembre o desembre", ens diu el Pau, els alumnes de Cinquè s'han dedicat a practicar una sèrie de figures acrobàtiques durant les classes d'Educació Física. L'Emma ens explica que "el Flic Flac ha estat una experiència única i molt divertida, ens hem rigut molt i també ens hem fet algun cop... però al final vam aconseguir no caure i fer-ho molt bé!". Això també ho recalca el Jan, "no vam caure!". I és que a principis de juny, els seus pares i mares van comprovar el resultat d'aquest esforç al SAT i en van quedar meravellat. Tots van coincidir en assenyalar que havia estat espectacular l'actuació dels nanos. Alguns dels nens es van treure un pes de sobre, com l'Andreu, que ens diu que "estava molt nerviós abans de sortir a l'escenari, després vaig descansar" i tots van acabar molt satisfets per la feina feta.

Diversió però també un important treball d'educació física

Com a part de la seva actuació, els alumnes de Cinquè van sortir a l'escenari perfectament caracteritzats per a l'ocasió, gràcies a un espectacular maquillatge - "estava genial" ens confirma el Jan- cortesia de la gent d'Extraescolars i l'Espai de Migdia. Gats, gates, gavines i torres van enfilar cap al teatre, ja ficats en el seu paper.

El Flic Flac Circ és un projecte de figures humanes que es construeixen i es desmunten fent moviments acompassats amb la música. És un treball cooperatiu en el que és important prendre consciència del propi cos i el del company i en el que es treballen aspectes posturals. A més, com ens han dit, és molt divertit!

Sisè: Ens agrada... la setmana de la Ciència!

Si els hi demanes als alumnes de Sisè si saben que el projecte de l'escola és de Ciència i Tecnologia, et miraran amb cara de perdona-vides i et respondran "és clar!". Saaben perfectament que la setmana de la Ciència és un esdeveniment important al centre i, a més, ells n'han viscut ja unes quantes

Aquest curs els alumnes de Sisè de l'Arenal han invertit molt de temps i esforç en fer un exercici d'imaginació: com seria el pati de l'escola si el disseny el fessin els nens d'aquest curs, de 11 i 12 anys. Com s'organitzaria aquest espai comú de jocs si el dibuix el fessin ells, els usuaris reals en comptes d'un arquitecte des d'un despatx llunyà? La Setmana de la Ciència, dedicada enguany a l'estadística i la probabilitat, va ser el moment que van aprofitar els nens de sisè per fer aquesta reflexió. "Vam començar pensant en redissenyar el pati i les activitats que s'hi fan reubicant cada una d'elles en punts diferents, en funció del número de nens que hi juguen a unes i o altres", ens expliquen el Pau P. i el Víctor. Precisament saber a què jugaven els nens va ser una de les parts més divertides del projecte tal i com ens diu l'Aitana, "vam anar per les classes preguntant què feia cadascú al pati per poder fer l'estadística de les activitats que normalment s'hi fan". Amb aquestes dades i l'ús de fraccions, proporcions i altres eines matemàtiques per als càlculs es va fer una proposta de nou disseny que sobre el paper resultava viable i que garantia que totes les activitats tinguessin el seu espai i es fessin el mínim de nosa unes a les altres.

Aprendre i descobrir d'una manera més divertida

Al llarg de la seva trajectòria escolar, els alumnes de Sisè n'han viscut moltes de Setmanes de la Ciència. De fet, segons la Vera, "aquest any ha estat bé, però m'hagués agradat fer més experiments". La Núria i l'Ariadna expliquen que aquells dies els hi permeten aprendre les coses d'una manera diferent i divertida. "Altres anys havíem fet excursions tota l'escola junta, com per exemple quan vam anar al Fòrum a estudiar les energies renovables", recorda el Pau M. Els treballs realitzats els presenten cada classe en una paradeta que els pares i mares poden veure durant les portes obertes.

SETMANA CULTURAL

L'altra "setmana" important a l'escola és la Cultural, que es celebra als voltants de la diada de Sant Jordi. El dia del llibre és també el dia dels Jocs Florals, en els que participa tota l'escola, des de P3 a Sisè. A Infantil els contes s'ellaboren en grup i a partir de Primària es tracta d'una tasca individual.

Enguany, coincidint amb la celebració del Tricentenari, la Setmana Cultural ha girat al voltant del 1714. Els de Sisè, tal i com ens explica el Nabi, "vam muntar un mercat i vam fer pa com al 1714. També vam representar un setge". La setmana va culminar amb una visita al Born de tota l'escola en la que van poder conèixer "en persona" als protagonistes de la guerra de successió.

Ex-alumnes: enyorem... Estudiar sense llibres!

L'Arenal de Llevant

La Júlia Martínez, la Clàudia Luna, la Natàlia Campmany, el Pep Lancho, la Samia Chaairi i la Inés Broto parlen de com aprenien a l'escola i com han canviat algunes coses ara que són a l'institut. Tots ells van al Front Marítim

Hem volgut anar a buscar alguns ex-alumnes de l'escola, estudiants de Primer i Segon d'ESO, per a que ens expliquin com ha estat això de fer el salt de l'escola a l'institut i ens expliquin les diferències més destacables entre un lloc i altre.

Abans, a l'escola...

No hi havia exàmens. Si no enteníem alguna cosa, ho tornaven a explicar, posaven exemples i feien activitats per acabar-ho d'entendre. Tot tenia a veure amb el projecte, que era obert i durava gairebé tot l'any. L'anàvem fent nosaltres. I fèiem sortides relacionades: quan vam ser la classe dels periodistes, vam anar a TV3.

La mestra buscava informació, per exemple dels aliments, i plantejava una pregunta. Fèiem treballs en grup i orals. Així ens coneixíem millor. Agafàvem una mica de cada explicació dins els grups i el secretari de cada taula ho apuntava. Debatíem i posàvem en comú. Al final omplíem unes fitxes amb les conclusions.

A casa vèiem documentals amb la família. Portàvem a l'escola revistes, receptes, índexs de massa corporal... tot el que hi tenia a veure. Fèiem recerques a Internet, als llibres de la biblio... Podíem treballar temes que no estaven dins el llibre i fer experiments a l'aula de ciències. Anàvem a l'aula de música. Treballàvem l'hort. El que plantàvem ens ho menjàvem: amb els tomàquets fèiem una amanida per a tota la classe. Cuidàvem els animals. Els estudiàvem. Fèiem maquetes de com eren per dins.

Ara, a l'institut...

Hi ha un profe per assignatura, però no hi ha barreges amb alumnes d'altres cursos i fem molt poques amb els del mateix curs. Ara els profes s'enrotllen molt. I de vegades no entenem res. Tot és copiar, memoritzar... Fem tants exàmens que ens hi hem acostumat. Seguim un ordre sempre: els temes del llibre. Si ens descuidem el llibre a casa és un problema, perquè no podem estudiar. I portar la motxilla carregada ens destrossa l'esquena. Però els llibres van bé a l'hora d'estudiar. Quan estudiem les plantes observem cèl·lules, però el que treballem a l'ESO no ens veiem estudiant-ho sense llibres.

L'escola ha crescut i tots ho hem fet amb ella

L'Eulàlia Griset, actual directora de l'escola, ens parla del repte que suposa posar en funcionament una escola, tirar-la endavant i aconseguir educar nens i nenes que el dia de demà esdevinguin adults responsables, competents i crítics

Vam començar a funcionar el curs 03-04 i jo vaig tenir la sort de formar part d'aquell primer equip de mestres, amb el Saül Dalmau, la Montserrat Vila i jo mateixa al capdavant, que vam posar tota la il·lusió, la feina i l'esforç per a tirar endavant el projecte. Fa deu anys estàvem definint l'estructura del que hauria de ser l'escola L'Arenal de Llevant.

Ara, la nostra escola s'ha fet gran. I podem dir amb molta satisfacció que hem crescut junts: famílies, alumnes, mestres, monitors... tots hem anat creixent i aprenent. Hem après a treballar en col·laboració, a debatre temes d'actualitat, a trobar recursos, a posar en les coses una mirada des de la complexitat per a entendre el món i mirar de millorar-lo. Però també hem après com tenir cura dels eriçons, d'on surten els tomàquets, com neixen els taurons... i tot a partir d'apropar-nos a la realitat, a partir d' observar i interpretar, de fer-nos preguntes, de pensar...

Aquest aprenentatge, ens ha de permetre observar el passat amb esperit crític i analitzar el present per a repensar el futur.

La ciència, les tecnologies, l'hort... són aspectes que defineixen el nostre projecte però el que pretenem és educar ciutadans lliures, responsables, competents i crítics i que puguin donar resposta als reptes actuals. I sabem que en això comptem amb el recolzament de totes les famílies i la complicitat de monitors, mestres i la resta de professionals que treballen a l'escola. Ara mateix ens trobem en un moment complicat en el que hem d'enfrontar-nos a les retallades, a la crisi o a la llei Wert, però de ben segur que res d'això ens impedirà avançar i seguir construint escola amb el dia a dia.

Eulàlia Griset

El naixement d'un projecte del segle XXI

El Saül Dalmau, qui va ser primer director de la nostra escola, ens explica en les seves pròpies paraules, quins van ser els inicis de L'Arenal de Llevant. Quines idees i il·lusions tenien d'entrada quan van iniciar aquesta petita gran aventura

Des del moment que acceptàrem l'encàrrec d'obrir una nova escola al Poblenou, L'Eulàlia Griset, la Montse Vila i jo mateix ens vam posar a treballar per confegir un projecte sòlid, coherent i adaptat al món que han de viure els alumnes.

Davant d'un sistema que tendeix a reproduir sempre el mateix (alguns models escolars són pràcticament idèntics al que vam viure nosaltres quan érem infants) vam intentar dissenyar una línia de treball basada en el que nosaltres considerem principis bàsics: l'alumne aprèn perquè fa; el docent ajuda a aprendre; les matèries no es poden separar com si no hi hagués dependència les unes de les altres; el medi, l'entorn, és la principal font d'aprenentatge; els llibres de text són elements de consulta, no un itinerari preestablert; una escola del segle XXI amb eines del segle XXI...

Amb totes aquestes idees, i una dosi enorme d'il·lusió, es van bastir els fonaments del projecte pedagògic de L'Arenal de Llevant. Aquest projecte, posat a la pràctica, amb les aportacions dels que han anat venint i marxant (mestres, personal no docent, i famílies) és el que cada matí podeu viure quan s'obren les portes de l'escola.

Amb la petita dosi de vanitat que es pot permetre a cada persona, he de reconèixer que, quan passo per l'escola (ho faig tan sovint com puc), em fa goig el què veig i sento un petit orgull per la part que em toca. El centre té un segell de personalitat pròpia i se l'identifica per la seva manera de treballar.

Malgrat tot això, pecaríem d'enzes si penséssim que tot és perfecte i no tinguéssim en compte els problemes a resoldre, les modificacions que contínuament cal adaptar, els nous suggeriments... Un centre que ja ho té tot fet, és un centre mort i l'Arenal és viu!

Ara tot just s'inicia la segona dècada, la de la maduresa, tot afrontant el repte de la constant renovació per aconseguir que L'Arenal de Llevant mantingui l'esperit innovador.

Aquest objectiu necessitarà de l'ajuda de tothom. Molta sort!

Saül Dalmau

Un canvi important, una decisió encertada

El Toni Otero, actual Cap d'Estudis de l'escola, parla de la seva experiència dins l'escola, del canvi que va suposar a la seva vida optar per venir a la nostra escola. Abandonar les comoditats i optar per l'aventura, a vegades compensa

Anglès i Educació Física a Primer? No sabia què dir. Feia molts anys que treballava en una escola amb un projecte que havia contribuït a crear i en la qual em trobava a gust... Per què havia de canviar? Tenia la plaça fixa en aquella escola després d'haver estat substitut, interí, propietari provisional i, per fi, (com si m'hagués tocat la loteria!) propietari definitiu. Fent l'Educació Física del Cicle superior, formant part de l'equip directiu, en un barri que m'havia vist créixer com a mestre i on tothom em coneixia i a només deu minuts de casa meva. Buf! Vaig estar dies donant-li voltes.

Per què havia de deixar tot això per començar pràcticament un altre cop de zero? Treballar per primera vegada amb alumnes de Primer i d'Infantil, lluny de casa, amb companyes noves, famílies que no coneixia... Però en el fons sabia, des del mateix moment en que en Saül em va trucar per fer-me la proposta, que li diria que sí. La vida és un canvi constant i les oportunitats s'han d'aprofitar. No podia quedar-me fent sempre el mateix.

I realment era una oportunitat molt atractiva. Treballar per projectes, sense llibres de text, en una escola amb hort i animals i, sobretot, amb l'objectiu de crear un projecte d'escola des de ben avall. Ja havia treballat en escoles sense llibres però eren centres que feia anys que estaven consolidats. Fer-ho en una escola que havia nascut feia poc i que estava creixent era un repte i també una motivació. Treballar amb alumnes més petits em va recordar els meus primers anys com a mestre, quan tenia tanta por a equivocar-me. Però va ser aquesta inquietud la que em va animar a fer el canvi i a millorar com a mestre. I ara, vist des de la distància, crec que va ser una de les millors decisions que he pres mai.

Després de nou cursos a L'Arenal de Llevant i amb tres promocions de Sisè ja a l'institut crec que va ser un encert aquella decisió. Han estat anys de molta feina i algunes dificultats, en els quals hem hagut de lluitar per un projecte d'escola en el qual no tothom acabava de creure-hi. Però finalment hem arribat a un punt en que comproves que, entre tots, alguna cosa s'ha fet bé. I no parlo només de resultats acadèmics, que són bons a nivell de proves externes que ens passen des del Departament d'Ensenyament o dels bons resultats dels nostres alumnes a l'institut, parlo dels propis alumnes.

Veure com tenen integrada la manera de treballar per projectes, en grups cooperatius, de ser autònoms per a fer-se càrrec dels animals de l'escola, de l'hort, de la organització de les festes, de fer de guies de les famílies que vénen a les portes obertes... En resum, veure'ls com se senten part de l'escola i com són partícips del seu funcionament m'omple de goig.

Veure com els que ara són a l'institut ens vénen a visitar amb aquella enyorança brillant als ulls em demostra que hem fet una gran feina junts. Ells ja han tingut l'oportunitat de treballar d'una manera diferent a la del nostre projecte, però sempre ens recorden com els agradava treballar tal i com ho fem a l'escola.

Potser algun dia ja no seré aquí, la vida és un canvi continu, i d'altres prendran el relleu, però allà on sigui tindré clar que vaig fer la meva petita contribució a una escola de referència i amb una manera de treballar de la qual els alumnes se senten ben orgullosos.

Toni Otero

Els mestres també aprenen a l'escola

L'Arenal de Llevant

A l'Arenal els mestres no només ensenyen, també aprenen molt. I això ens ha volgut explicar una de les professores més veteranes de l'escola, la Rosó Buzzi, tutora de Quart. La nostra escola és el que és gràcies a la implicació i ganes de gent com ella

Ja són deu anys d'escola i enguany, el vuitè curs de la meva arribada. Tot i que ja tenia idea del tipus d'escola que era, ja que me n'havien parlat i me l'havien recomanat, cal dir que jo no havia treballat mai seguint aquesta metodologia. De seguida em va agradar molt, però el canvi amb el que havia estat fent fins aleshores era notable. M'hi vaig implicar des del primer dia, amb moltíssimes ganes d'aprendre i de tirar endavant el projecte d'escola.

He dit d'aprendre, sí. Aprendre molt de companys, a crear activitats adients... Però també amb els meus alumnes. Treballar per projectes, seguint el mètode científic, formulant hipòtesis, observant, experimentant, comprovant... i contrarestant els resultats obtinguts per a treure'n conclusions, fa que també hagis d'estar al peu del canó informant-te dels dubtes que tenen els nanos i tu mateixa sobre els aspectes que es tracten.

Des del primer moment em vaig sentir molt ben acollida per tots els companys i vaig tenir la sort de gaudir no d'una sinó de dues paral·leles amb les que ens vam compenetrar molt bé. Però ara que ningú em sent, confesso que jo anava "una mica" de corcoll.

- Rosó! Que et toca netejar els conills!

- Ara hem de mirar si són mascle o femella (imagineu-vos allà remenant!). Primer els nanos ja havien fet les seves hipòtesis: "el negre és mascle perquè corre més", "la gris és femella perquè l'altre dia li donava menjar al negre"... Mare meva! Quanta feina a fer!

Bromes apart, la veritat és que tinc molt bons records d'aquell primer any i mica en mica m'hi anava implicant. I puc dir que he posat el meu granet de sorra en el projecte.

Haig de dir que he tingut molta sort d'haver "caigut" en aquesta escola. Vaig començar com a substituta i ara ja tinc la plaça definitiva.

Agraeixo molt el suport de tots els companys, de tots els que hi han passat i de l'equip actual en general. I, evidentment, moltes gràcies a totes les famílies per la vostra implicació, per tirar l'escola endavant i per la confiança que ens demostreu. Gràcies, Arenal!

Rosó Buzzi

Recuperant sensacions, ajudant a fer persones

El Rafa Usero és un dels mestres que va passar per l'Arenal, deixant la seva càlida empremta a l'escola. Va penjar la bata - com diu ell - en el nostre centre i es va emportar un munt de bons records i una estima recuperada per la feina de docent, gràcies als companys, a les famílies, però, sobretot, als propis nens i nenes

Quan vaig marxar del Pau Casals, després de 26 anys de donar-li la meva joventut, la meva energia i l'estima; sobretot l'estima, vaig anar a parar a un poble, a una escola , el nom de la qual no vull recordar; però la recordo. Amb 58 anys a punt de fer vaig trucar al Saül i li vaig dir que volia acabar la meva vida laboral a la seva escola; que volia morir-me al seu costat. I en comptes de morir, hi vaig renéixer. Vaig rejovenir 10 anys de cop.

El primer dia de curs amb nens, anava amb por. Un senyor de 58 amb uns nens de segon! Em miraven encuriosits, ho notava i jo intentava posar el somriure més jovenívol que em sortia. En baixar l'escala per anar al pati, una alumna, el nom de la qual no vull oblidar mai, em va agafar de la mà. Va ser llavors, en notar la seva tendresa, que vaig saber que m'estimaria aquells nens i nenes i aquella escola. I així va ser!

Aquell mateix dia, havent plegat, en baixar els nens perquè els recollissin, uns quants pares em van venir a saludar. El caliu que vaig veure en les seves mirades era una sensació que feia anys havia perdut. Van ser dos anys de feina, de donar-me a la meva tasca, de ficar-me dins els sentiments dels nens, d'escoltar els pares i de treballar plegats per la mainada. Vaig tornar a sentir-me feliç fent la meva tasca. Va ser el millor final laboral que hagués pogut imaginar. Un dia, la mare de l'Adrià em va dir "Has estat un regal per als nois". Ans ben al contrari; han estat ells el regal per a mi.

D'anècdotes en tinc moltes: l'exposició sobre el material escolar antic, el dia que el Mario va portar un brot de pi del seu hort, la funció del Sant Jordi en què jo feia de rei –per cert, on és la meva princesa?- , "Els músics de Bremen" que vam interpretar...

Punt i apart mereixen els meus companys. Ells, també van fer renéixer el caliu perdut.

El dia que vaig penjar la bata i els vaig dir adéu va ser com si la terra sota dels meus peus trontollés. Va ser duríssim veure allunyar-se l'Arenal. Me'l vaig mirar de la placeta del davant estant i em vaig dir "Jo ja no hi sóc; però això queda aquí. M'han estimat i jo també he estimat. Els he ajudat a ser persones".

Rafa Usero

Els monitors, sempre presents per als infants

L'Arenal de Llevant

Per al bon funcionament de les dinàmiques escolars són imprescindibles els monitors que donen suport als nens i nenes durant les hores d'esbarjo i d'alimentació, un espai ideal on treballar l'educació integral de l'alumnat.

Des dels seus inicis, l'escola compta amb un equip de monitors que fa que el temps del migdia esdevingui un espai de confiança, aprenentatge i lleure per a tots els infants que es queden a dinar. Com apunta la Maria Ángeles Rodríguez, qui enguany es fa càrrec de la classe del Circ (P4B), "la nostra tasca és alimentar els infants i que estiguin ben atesos, que s'ho passin bé i que se sentin emocionalment segurs". Tot un repte que monitors i monitores acompleixen gràcies a la seva experiència professional, a l'empatia que estableixen amb els infants i a la bona relació que tenen amb el professorat i el personal administratiu i directiu del centre. "L'escola permet i facilita que tots els nens estiguin barrejats i compartint els mateixos espais, essent molt enriquidor tant pels nens com pels adults", reconeix la Rebeca Antón, la coordinadora i més veterana de l'equip.

Els monitors també acompanyen als nens i nenes en moltes excursions i a les colònies. La il·lusió amb la què en aquests deu anys els monitors han dut a terme la seva feina és més que palpable. "Es molt gratificant i els nens t'ensenyen molt", assenyala la Mar García, que ja duu sis anys a l'escola. El nens i nenes són una font inesgotable d'alegria i, en la majoria d'ocasions, els protagonistes de moments que han quedat gravats per sempre en la memòria dels seus monitors. La Maria Àngels recorda amb orgull la seva interpretació de Castanyera el passat novembre, una actuació estel·lar que va arrencar molts somriures a petits i grans. I la Rebeca i la Montse Soler s'emocionen quan recorden l'últim dia d'escola dels alumnes dels tres cursos de Sisè, nois i noies a qui van veure créixer i amb els qui van compartir infinitat d'experiències i records. La Mar recorda un altre any en el que el Pedro li va escriure: "Gràcies per haver-me ajudat i perdó per si t'he fet alguna cosa que t'hagi molestat". Paraules que ni ell ni ella de ben segur oblidaran mai.

A l'escola també s'alimenta la panxa

Al llarg d'aquests deu anys, el servei de menjador i migdia s'ha convertit en un servei contractat per una gran quantitat de famílies i d'ús diari per a molts nens i nenes. L'organització que hi ha al darrera mereix una dedicació especial

L'Arenal de Llevant

La Comissió de Menjador, dependent de l'Ampa, i sempre amb el vist-i-plau de l'escola i del Consell Escolar, ha treballat perquè l'estona del migdia sigui un temps de lleure i d'aliment saludables per passar-ho bé, per crear lligams de convivència més forts amb els companys, per compartir moments de relax i llibertat.

L'evolució del servei de menjador i migdia

En els inicis de l'escola, l'espai de migdia s'omplia amb jocs lliures i normalment poc ordenats. Els monitors no organitzaven activitats específiques ni diposàvem del bon nombre de tallers pels que poden optar actualment els nens en aquesta estona d'esbarjo. A més, amb el temps, s'ha anat ampliant el nombre d'espais de l'escola en els que els infants poden estar durant aquesta estona.

Els canvis en la millora d'aquesta franja horària han representat, entre d'altres, unificar l'espai de pati i espais interiors de l'escola, crear espais educatius i creatius no lectius, i fer del servei de menjador una oferta de menjar de qualitat, amb major diversitat d'aliments, revisió dels menús, millor elaboració del menjar i millor atenció prestada als alumnes que fan ús del servei.

I a l'hora de jugar, els nens i nenes tenen un ampli i atractiu ventall de possibilitats lúdiques, ja sigui amb activitats dirigides pels monitors, com tallers o activitats creatives variades entre les que poden escollir participar-hi lliurament, o bé jocs al pati gran, al sorral, a l'espai de lectura o al gimnàs.

Som allò que mengem i som allò que fem; però això l'espai de migdia que disposa l'escola a dia d'avui ha acabat sent un espai de vida, on es menja bé, es gaudeix del joc i es creix en bona companyia!

ELS MENÚS

Algunes mares amb formació de nutricionista han revisat menús i han demanat excloure alguns aliments (com alguns peixos) així com incorporar-ne d'altres (verdures fresques no congelades). L'atenta mirada sobre l'aliment que s'ofereix als nens/es ha fet que, al llarg d'aquests 10 anys, s'hagi canviat d'empresa de menjador fins a la que tenim avui, F.Roca, que creiem que reuneix els requisits de cuina saludable. Entre d'altres s'ha prioritzat que treballin amb un 30% de producte biològic, amb agricultura integrada i de proximitat, atenció personalitzada a dietes especials, i que garanteixen un rigor màxim en seguretat alimentària.

Consell Escolar: i aquí és on es decideix tot...

L'Arenal de Llevant

Al Consell Escolar és on està representada la veu dels pares i mares, del personal i dels mestres de l'escola i de l'equip directiu. És on es prenen totes les decisions importants que afecten al funcionament del centre

Es tracta de l'òrgan de govern de l'escola. Està format per representants del personal docent, del personal d'administració i serveis, dels pares i mares, que són escollits mitjançant unes votacions que tenen lloc cada dos anys, de l'Ampa i un representant de l'Ajuntament. Entre d'altres funcions té la d'aprovar el pressupost del centre, aprovar el règim intern del centre, promoure la conservació i renovació de les instal·lacions del centre i, sobretot, analitzar i valorar el funcionament general del centre i l'evolució del rendiment escolar. Això és així per a tots els consells escolars del país, però nosaltres hem volgut parlar amb alguns dels integrants del de la nostra escola, per a que ens valoréssin la funció d'aquest òrgan. La Lara del Río, mestra de l'escola i membre del Consell Escolar, té molt clar que "som una comunitat educativa i el Consell Escolar és el lloc en que mestres i famílies treballem a una decidint aspectes importants per al bon funcionament de l'escola".

També hem xerrat amb dos dels representants dels pares i mares de les famílies. La Laura Majó ens diu que "la existència del Consell Escolar és l'evidència de la diversitat de l'escola pública i de la seva plural representació. I és una manera de tenir coneixement del funcionament intern de l'escola. El Sergi Munné ens parla de la seva experiència personal com a representant dins aquest òrgan, "per a mi haver participat aquests quatre darrers cursos en el Consell Escolar ha estat molt estimulant i engrescador. He aprés molt sobre com funciona l'escola des d'aquest òrgan de gestió i ha estat un plaer representar als pares i mares en un òrgan de presa de decisions molt ben dirigit i on es fa patent, un cop més, que tots - direcció, mestres, famílies - remem en la mateixa direcció per donar la millor educació possible als nostres fills i filles. Animo als pares a presentar-se a les eleccions de representants de pares i mares al Consell Escolar per a conéixer millor i participar amb l'escola des d'una altra vessant". Queda dit.

QUÈ DIU LA LLEI WERT

Entre altres raons, rebutgem la LOMCE perquè restringeix el paper del Consell Escolar. D'una banda, deixarà d'aprovar els projectes, les normes i la programació general del centre i es quedarà tan sols amb una funció merament cionsultiva i valorativa. I a més, deixarà de decicir sobre l'admissió d'alumnes, quedant-se amb una funció merament informativa. D'altra banda, el Consell Escolar dels centres concertats ja no podrà intervenir en el cessament del director i en l'acomiadament dels professors, aprovació del pressupost del centre respecte als fons públis i de la programació general, intervenció en els serveis escolars i cedirà aquesta potestat a la figura de direcció del centre. No és aquest el model de societat que volem: volem més consens, més diàleg, més implicació i participació de la societat i major rol dels pares i les mares en la configuració de l'educació pública.

Els representants del Consell Escolar són elegits per un període de quatre anys i es renoven per meitats cada dos anys. Per part de les famílies, poden presentar candidatura tots els pares, mares o tutors que tinguin la pàtria potestat del seu fill/a.

Composició:
La directora de l'escola, que el presideix.
El cap d'estudis.
La secretària (sense vot).
6 representants del professorat que s'elegeixen en el claustre.
6 representants dels pares i mares o tutors (5 escollits en eleccions i 1 designat per l'Ampa). Els pares/mares escollits electoralment són ara mateix Marta Clemente, Irene Coll, Laura Majó, Sergi Munné i Judit Pastrana.
1 representant del personal d'administració i serveis de l'escola , elegit entre ells.

Deu anys d'Ampa...

L'Associació de Mares i Pares també està de celebració. Hem volgut convidar als quatre ex-presidents: el Julià, el Rupert, l'Anna i la Laura, a que ens facin cinc cèntims del seu pas per la Junta de l'Ampa, una experiència sens dubte "inoblidable"

L'Arenal de Llevant

Julià Urrutia

Ara fa deu anys va néixer una nova escola i amb els ulls tancats hi vam apostar. El projecte pedagògic va ser cosa d'un gran equip de professionals que ens han deixat i encara ens deixen la seva empremta. Però calia crear l'Ampa i amb els ulls tancats ens hi vam llençar. No va ser fàcil, no en sabíem res de res però amb il·lusió tot és possible i així va ser. Guardo molts records d'aquells primers anys, d'aquelles primeres reunions, de les primeres festes, les primeres assemblees, les primeres comissions.

Després han vingut altres juntes, nova gent amb noves forces que han continuat la feina que es va engegar ara fa una dècada. I estic segur que per molt de temps que passi, sempre hi haurà gent que continuarà amb aquesta tasca i ho farà amb els ulls tancats.

Rupert Flores

L'Ampa es va formar amb un grapat de pares implicats, que van participar molt activament en el disseny, ajudant a omplir les mancances o deficiències del nou edifici o, fins i tot, van fer donatius a l'escola. Les festes, la germanor, l'amistat... va sorgir d'aquesta feina conjunta dels primers anys. Estic molt satisfet d'haver participat en aquest grup amb un objectiu comú: l'educació dels nostres fills. Vaig pertànyer 4 anys a la Junta i vaig estar un, que va passar molt ràpid, com a president. Va ser un mandat de traspàs a un equip nou, doncs calia un relleu que arribés amb força i empenta. En la distància es troben a faltar reunions, feina, reivindicacions, festa, però ara hi ha gent que ho fa millor. El meu missatge a tota la gent que en ha ajudat a l'escola a través de l'Ampa: "Moltes gràcies".

Anna de la Cruz

"Amb petits grans de sorra farem una gran muntanya", aquest era el lema que fèiem servir en l'època en que vaig ser presidenta de l'Ampa. Ningú era més que els altres i amb els esforços de cadascun sumàvem. Èrem una comunitat educativa unida al servei d'un projecte innovador. Entre tots vàrem construir escola, amb diferents comissions que treballaven de valent. Com quan es va organitzar una cosida de tendals al pati per a protegir del sol les classes dels petits. Cal dir que van durar tot el temps que va caldre fins a tenir els actuals! L'época de la sisena hora, de la qual ara ja ni ens en recordem i que va generar un munt d'opinions diferents. Realment, no només hem intentat contribuir, amb el nostre granet de sorra, a fer escola sinó que ens ha ajudat a fer barri.

Laura Martínez

Encara no sé com un dia vaig ser Presidenta de l'Ampa... Després de dos anys treballant en diferents comissions s'havia de fer el relleu i, com podeu imaginar, no hi havia moltíssims voluntaris. El primer any va ser de bogeria, em vaig trobar molt sola i perduda. Van ser anys de canvis importants: empresa de menjador, d'extraescolars... La nova Junta ens vam haver de posar les piles en Legislació, contractació, etc. Es va iniciar el procés de documentar i arxivar tot el que fèiem. El millor d'aquests anys ha estat treballar amb totes les persones que han participat en l'Ampa, ja sigui en comissions o en feines puntuals. Sense ells hagués estat impossible fer la meva tasca. Aprofito per donar les gràcies a tots els pares i mares que ens donen el seu temps a canvi d'un somriure.

A cop de tabal, els pares i mares amb més ritme

L'Arenal de Llevant

El grup de percussió va néixer un carnestoltes amb alguns pares músics i un any després es va obrir a tots els pares i mares de l'escola

L'Artur Estellés hi és des dels inicis. Recorda que el segon any eren quatre pares, una monitora de menjador i la seva germana, de la colla La Satànica de Sant Andreu, que van estar amb el grup fins fa 5 anys, quan va entrar el Marc Rivas com a professor. Un any abans s'havia creat el grup de percussió infantil. El Marc Rivas ve dels Tabalers dels Diables del Clot i explica que "la percussió és un llenguatge molt ric, perquè és inclusiu. Et pots expressar aquí i a Holanda, i et poden respondre. Els batecs del cor ja són percussió i, per tant, ho portem a dins. Només fa falta que ens escoltem."

El grup de percussió de l'Arenal parteix de la tabalada, el toc tradicional de Catalunya, que agafa tocs festius antics (passos militars, tarantel·les...) i afegeix alguns ritmes brasilers de batucada que s'associen a la samba i s'estan modernitzant.

Grans i petits toquen junts a les Cercaviles

Per celebrar els 10 anys de l'Arenal el grup es va centrar a aprendre música. Des de llavors l'evolució ha estat espectacular. Abans tothom tocava la mateixa melodia. Ara els mitjos (més aguts) fan un ritme, els goliats (més greus) en fan un altre, els "zurdos" marquen el ritme i la caixa fa la melodia.

L'Úrsula Castelló, mare de P5, explica que formar part del grup de percussió li aporta satisfacció: "em relaciono amb pares i mares d'altres cursos i aprenc a tocar, m'ho passo bé, em diverteix, em desestressa, faig vida social... l'assaig és un moment de llibertat i, després, a les cercaviles ho puc compartir amb els nens".

El grup d'adults i el d'infants toquen junts a les cercaviles per acompanyar el lluïment dels capgrossos que porten els nens i nenes de 1r i 2n ballant al ritme de les corrandes. Les corrandes tenen una melodia que canten els infants. Cada estrofa descriu un capgrós: el Renan, la Llevantina, el Drac Vermell, el Tro, l'Ullnassassos i la Rosèlia. Després de cada esfrofa els tabalers fan un redoble (piquen seguidament sense parar amb les dues baquetes), redoble que a l'Arenal té accent: un dels sons es pica més fort.

Per saber-ne més entreu al seu blog:
http://arenalpercussio.wordpress.com/

ELS CAPGROSSOS

Els que acostumen a acompanyar al nostre grup de percussió són els nostres capgrossos. El Drac Vermell, la Llevantina, el Renan, el Tro, l'Ullnassassos i la Rosèlia estan a la nostra escola des del curs 06-07. La seva construcció va córrer a càrrec dels nens que llavors feien Primer i Segon. Als nostres capgrossos els hi agrada molt ballar al son de les seves corrandes. En voleu un tastet?

Si voleu ballar corrandes
veniu-hi a l'Arenal
que ara són dies de festa
i ens ho passarem genial!

I tot va començar amb uns barracons...

Hem parlat amb tres famílies de l'escola perquè ens facin cinc cèntims de com era l'escola en els seus inicis. La Marta Ventosa i la Laura Comellas ens han explicat com va començar la seva relació amb l'escola i per què la van escollir. La Lídia Tovar ens relata el que va ser començar una escola des de zero, en mòduls

Poc després que la Marta arribés al barri naixia una nova escola anomenada CEIP Diagonal Mar. Aquesta escola va començar a funcionar amb mòduls el curs 2003/2004 i el curs següent van canviar el nom, després d'unes xerrades i unes votacions on va guanyar el nom L'Arenal de Llevant, que es va posar just quan es va fer el canvi dels mòduls al nou edifici. La Marta i la seva família es van fixar en que l'escola tenia hort i aquest és un dels motius pels quals van decidir triar-la. Després d'un primer intent per inscriure la seva filla en què no van tenir sort, dos anys més tard van aconseguir entrar-hi el curs 2006-2007.

La Laura i la seva família van començar a tenir relació amb l'escola un any abans. Van decidir triar L'Arenal de Llevant pel seu projecte científic i pel seu model sense llibres. Amb això coincideixen les dues famílies: "Es tracta d'una escola amb una dinàmica diferent on l'eix és el coneixement i la raó, un model d'educació basat en l'aprenentatge al llarg de la vida", comenta la Laura. Després de vuit i nou anys a l'escola respectivament, creuen que s'ha mantingut el projecte i la forma de treballar i que "els trets d'identitat segueixen essent els mateixos". Al llarg dels anys l'escola ha anat incorporant millores, com ara les pissarres digitals, les PC tablets, l'ampliació del menjador escolar durant el curs 2008-2009 o la inversió en l'aula de ciències.

Les dues famílies coincideixen també que l'escola no seria el que és sense l'aportació de les famílies, i actualment amb les retallades, encara n'és més important el paper. L'Ampa, a través de les comissions fa de mediadora entre les famílies i l'escola i les famílies tenen l'oportunitat de col·laborar en tasques de millora com els EQC (El que calgui) o de manteniment de serveis com la biblioteca i l'acollida dels animals durant les vacances. En resum, les dues famílies estan molt satisfetes d'aquests deu anys treballant conjuntament amb l'escola, però també coincideixen que no hem d'abaixar la guàrdia i seguir treballant per a aconseguir que continuem tenint una escola pública de qualitat.

EL PRIMER ANY

Al setembre del 2003, vam iniciar l'aventura a la nostra escola. Els inicis vam ser expectants i amb un ambient de provisionalitat que ens omplia d'emoció i ens feia somiar amb la nova escola en construcció. L'equip directiu i docent i les famílies tenien tanta il•lusió que tot era positiu. Recordo com les comissions de l'Ampa afloraven per tot arreu, amb ganes d'implicar-nos en l'educació del nostres infants i enriquir-la. Recordo els barracons molt blancs, una mica bellugadissos però molt resistents i pacients amb l'embat del centenar d'infants que els van habitar durant un any. També recordo molt especialment, el pati. El pati va ser un espai encantador, amb plantes, i un gran arbre que donava frescor i ombra en les festes i sobretot en els moments d'esbarjo dels nostres infants. Els barracons ens van permetre iniciar un projecte d'escola que com la planta del nostre logo ha anat arrelant i creixent i s'ha convertit en una fase molt especial i bonica de les nostres vides.

Lídia Tovar

Són 10 anys: celebrem-ho com cal!

L'Arenal de Llevant

La festa de celebració del desè aniversari de L'Arenal va ser sonada. Va començar el dia, el dissabte 8 de juny de 2013, plovent a bots i barrals, vam tenir un sol espectacular de migdia que ens fonia la xocolata dels pastissos i vam acabar amb una ballaruca d'estiu fenomenal al pati de l'escola

Un gran dia que tots recordarem. Quina bona fila feien tots els nens i nenes amb la samarreta blava amb el logo nou dels "10 anys fent escola": una planta que no para de créixer cap a l'horitzó.

Va ser un dia farcit d'activitats i d'emocions. A primera hora, les famílies vam poder gaudir de les portes obertes a l'escola i vam passejar per totes les aules i racons. A continuació, vam anar al menjador on vam visionar l'esperadíssim Lip Dub de L'Arenal, que ens va deixar la pell de gallina. També al menjador, vam visitar l'exposició de records, notícies, revistes, manualitats i altres objectes que l'escola ha anat guardant per fer memòria de tots aquests anys.

Quan va començar a sortir el sol, vam poder gaudir de l'exposició fotogràfica dels deu anys que estava instal·lada al pati: fotos de tots els nens i nenes que han trepitjat L'Arenal de Llevant des que va obrir portes, ara fa deu anys. Al gimnàs també hi havia activitats, tallers, jocs, paradetes on les famílies van voltar, participar i gaudir.

El punt culminant de la celebració

A la una del migdia, va ser l'hora dels parlaments seriosos. Directora i exdirector, mestres, mares i pares, monitors/es, i nois i noies de diferents edats, totes les veus de la comunitat educativa vam felicitar-nos pels deu anys de projecte escolar, de bona feina, de bona entesa, convivència i d'aprenentatge sense fi. Va ser molt emocionant! I després d'això, vam fer una macro bufada d'espelmes sobre una catifa de pastissos de tots colors.

I a la tarda, més festa, després de dinar, el pati de l'escola es va tornar a obrir amb la finalitat de celebrar la cloenda del curs: tallers, jocs, bar, sopar de germanor i un fantàstic ball com a colofó final. Felicitats, Arenal!

Equip de la revista
Irene Capdevila
Asensi Carricondo
Maria Jesús Ezquerro
Sònia Gómez
Josep Maria Marimon
Laura Mencía
Laia Quílez
Laia Roca
Sílvia Sánchez
Marta Soler
Laura Spagnuolo

Han col·laborat en aquest número
Lola Albiol
Rosó Buzzi
Lorena Corfas
Anna de la Cruz
Saül Dalmau
Rupert Flores
Eulàlia Griset
Cesc Iñiguez
Laura Martínez
Toni Otero
Lídia Tovar
Julià Urrutia
Rafa Usero
i un bon nombre de nens i nenes, monitors, pares i mares i els membres de les diferents Comissions de l'Ampa

AMPA de L'Arenal de LLevant · Bac de Roda, 33, 08005 Barcelona
http://arenalampa.blog.pangea.org · arenalampa@gmail.com